

იქნება აგაშიძე და რბილის, ის წიგნიც დაიკარგა ისე, როგორც სხვა ძირი-ფასი საქაული თჯახისა და ყოველივე კუთვნილება ხსენებულის აბაშიძას.

„დღეს ეს ხსენებული „ვეფხვის ტყაოსანი“ უშოງნია როგორდაც კრეინა პელაგია შერეთლისას და დარწმუნებული ვართ, რომ კრეინა და დის კრისტიანი გათხოვებს და საბეჭდათ ამ თავის „ვეფხვის ტყაოსანს.“

„დროების“ კორრესპონდენცია

უოთი, 30 ნოემბ. ჩვენც გვეწვია ზაჟთარი. მს სამი დღე შეუწყეტლათ სთოდეს.

ზაჟთარი ჩეულებრივი სიძირეც თან ჰყება. შელვე ძეირდება შეშა, ხორცი, სიმინდი. მს უკრასკრელი სამ აბაზ ნახევრად იყიდება. საკვარველია ამ სიმინდის სიძირის საქმე: ძემშა - იმერეთში და სამეგრელოში იმდენი მოვიდა რომ ბევრმა შესანახვი ადგილც ვეღარ იშვავს და კალაზედ დაუსეველდათ. ბევრს, როგორც ვეღარ აუვიდენ, ოცე ოც-და-ხუთ ნოემბრამდინ მოუტეხელი დაურჩათ. ამისთანა უზომო მოსავალი გველისა და სიმინდი თუ ძეირდება თორეშ არ იაფდება.

მრთის მხრით ამ სიძირის მიხეჭი ჩვენი ხალხის ყოველივე სიმღერის მწიველები ვაჭრი-სომხები არიან. მსენი უკვე გაჩრდნენ რკინის გზის ახლო-შახლო სოფლებში შეუდგნენ სიმინდის თუ ყიდვას და გზავნას და თუ დაბევებას. ამ აედრების მოსელამდინ ახალ-სენაკის და სამტრედიის სტანციებში უოველ დღე უკანასკნელი იცვირთებოდა. აედრება შეუშალათ ხელი, მაგრამ თავისას მაინც იზმენ. ვერჯერობით სიმინდს ელევა და ჰყიდის მარტო გაჭირებული ხალხი.

დღეს დილით მეექვე სათხედ აქ გაუჩრდა ცეცხლი ვაჭრის მირიანოვის მარილის მაღაზიას. შემდეგ ამ მაღაზის დაწესა ცეცხლი ვადგილა რკინის გზას ამხანაგების ორმოც-და-

ათი-ათას ფუთ ქვა-ნახშირზედ მოვიდა პოლიციაც ვითომ ცეცხლის გასაქრობლათ, მაგრამ ნეტავი შეგეხედნათ რა ცეცხლის საწინააღმდეგო იარაღებით შეიარაღებული მობარდა ბატ. პრისტავი ზახაროვი. რომ გითხრათ, ვიცი გაიცინებთ: ერთი კაცით და სამი უძირო ვეღროთი. მათი როლი ცეცხლის ქრობაში თან სასაცილო და თან სამწუხარო იყო.

დავიჯრო, ზოთი ისრე ლარიბი იყოს, რომ არ შეეძლოს რამდენიმე ხეირიანი ცეცხლის საქრობი იარაღები და მაშინები იქნიოს, მით უფრო რომ ზოთს სხვა ქალაქებზედ უფრო ეჭირება ამ გვარები, რადგან აქ რამდენიმე შენობის მეტი სულ ხისა. არა მჯერი! აქ სხანს მარტო ის, რომ ზოთის საზოგადო კეთილ დღეობაზედ არავითარი შერზნელობა არ არის არავითარი შერზნელობა. როდის ინება ჩვენს ქალაქსაც ელირსოს თვით-მმართველობა, ინება იმან მაინც უშეველოს რამე ამ ღეთის ანაბარად მიტოვებულ ქალაქს. ზოთი ელის ამას როგორც ღეთის მანნას.

ნ. ხშირი დღეს მთელი დღე იწვეს და არა მეონია, რომ ჯერ დაქრინ, უშემცა რკინის გზის სტანციის მთავრობა ძალიან მეტად და დარღვეული გადასაცემი. თუ ვინმე მოისურვა ჩვენი ქვეყნის დაწესებულ და შემოტანა გაცნობებით მაშინვე.

ჭ-ველი.

შერილი რედაქტორთან

ბ. რედაქტორო! „დროების“ 254 ნოემბრში წავიკითხე ახალ-სენაკიდამ მოწერილი შენიშვნა, რომელიც შეება, ახალ-სენაკის ნიღმამალურ სასწავლებელს. ამისათვის მე ვალდებულათ ვაკეტი თავს გავასწორო ის ფაქტები, რომელიც მრუდეთ არიან გარდმოცემული შენიშვნაში:

შვიდს წასრულს ნოემბრს ბატ. იანოვსკიმ დახვედრა ახალ-სენაკის სას-

ბა ამ უბედურების შემდეგ. მაგრამ ბევრი მუშაობა დაავიწყებს უველავერს და გართობს კაცა.

მათ დღეს ჯიმ არმსტრონგი მოვიდა პეტერბურგში და შემოიარა ჩვენსა. შანწეველებმა კარები გაულეს. იმ უბედური ღამის შედეგები ჯიმი იყო ჩვენისაუკეთესო მეგობარი.

მე მრცვენოდა ძალიან იმისი, რადგან ფული რომელიც იმან შეიტანა ჩემი ქალის დასახსნელათ, ვეღარ დაუბრუნე. მეშინოდა, რომ იმ ფულის სათხოელათ არ მოსულიყო. მაგრამ დამარტინულა, რომ ფულებს თავის და გართობას კალის ამხანაგების ორმოც-და-

— იმისთან ა განმი ბატონო შარპ, რომელიც არ შეედრება მთელი ინგლისის ძრილიანტებს; მაგრამ მე დღეს არას გეტუით... გთხოვთ მობანდეთ ხელ ღილაზე ჩემთან უველა თქვენი შეილებით ჩემი ახალ დაბადებული ვაჭრის მოსანათლავათ...

მე დავეთანხმე და მეორე დღეს დილით ექვს საათზე უველა ჩემი შეილებით და ცალით გიცსწიოთ არმ-სტრონგის და გართობას კალის ამხანაგებოთ.

— ჯიმ, თქვენ მეორეთ დაქორწილდით?

— რა საკიროელია, მიპასუხა მან ამხანაგენულად.

— ვინ შეირთევ,

— ზრას ზარპი თქვენი ქალი...

— თქვენ წარმოიდგინეთ ჩემი გაოცება.

— იმან შეეცვალობა, ის დათანხმდა...

წავლებელი და როცა კლასში შამობრძანდა, ბოგშებს რუსულათ უთხრა გამარჯობა, რადგანაც ქართული არ იცის, მაგრამ ის კი არ უკითხება: „რატომ რუსული არ იციანო?“ წინადევ ქანდა შეტყობილი ბატ. იანოვსკის, რომ სკოლა მხოლოდ ამ წელში გაისხსა, მაშა როგორ იკითხედა, რატომ რუსული არ იციანო? ბანა შეიძლება თუ თვეში ენის შესწავლა?

„ბატ. იანოვსკი ძალიან გაჯავრდა, რომ არ შეეძლოს რამდენიმე ხეირიანი ცეცხლის საქრობი იარაღები და მაშინები იქნიოს, მით უფრო რომ ზოთს სხვა ქალაქებზედ უფრო ეჭირება ამ გვარები, რადგან აქ რამდენიმე შენობის მეტი სულ ხისა. არა მჯერი! აქ სხანს მარტო ის, რომ ზოთის საზოგადო კეთილ დღეობაზედ არავითარი შერზნელობა არ არის არავითარი შერზნელობა. როდის ინება ჩვენს ქალაქსაც ელირსოს თვით-მმართველობა, ინება იმან მაინც უშეველოს რამე ამ ღეთის ანაბარად მიტოვებულ ქალაქს. ზოთი ელის ამას როგორც ღეთის მანნას.

— თუმცა ჩვენ რელიეფი შეცილება შემო-მოყვანილ წერილს, რომელ-შიაც, ახალ-სენაკის სასწავლებლის ზედამხედველი თავის უფროს ამარ-თდების; თუმცა ჩვენ შეგვიძლია ვითიქროთ, რომ ამგვარი წერილის მოწერა სხვა როგორსამე, გარეშე გარემოება აიღულა ავტორი, — მაგრამ მაინც ვძექვდავთ ამ წერილს.

და ვძექვდავთ სხვათაშორის, იმიტომ, რომ, ვიცით, ამის დაბეჭდით ერთი იოტი საფუძვლისამინობა და სინამდევილი არ მაკალდება იმ შენიშვნას, რომელიც გუშინწინდელის (254) ნომერში იყო მოყვანილი ბ. იანოვსკის მაქმედებისა და მიმართულების შესახებ.

ბუშინწინდელი „დროების“ ნომერში ურნალ „მიმოხილვის“ გამომცემელმა ნინა ზაბავისამ განაცხადა, რომ ის სპოს მოხსენებულ ურნალზედ ხელის-მოწერას ხელის-მოწერას. ამის მიზანად მას მოპყავს თუ იშემთვევა: 1) რომ ურნალს თავი დაანგება ანტ. ურნალაძემ; 2) რომ ურნალის ხელმძღვანელთ არ წარმოადგინეს არც ერთი სტრიქონი.

მე, როგორც ერთი ამ უხელმძღვანელთაგანი, „ვალდებულათ ვრაც თავს, რომ ურნალის გამოსაცემად იყო წარმოდგენილი სტრიქონი და კიდევ სდგებოლა ნომერი, როცა მოულოდენელად დაეცა მას გამომცემლის განცხადება, როგორ მეორეს შეუდარა არ ურნალის თავი და ის კი არ უთქვას ბატ. იანოვსკის: „როგორ თუ ქართულ ენას ასწავლით“!

გარდა ამისა შენიშვნის დამწერი ამბათ, ბს, რომ ვითომც ბატ. იანოვსკის ერთქვენი წარმოადგინებს მწერლობა და ეს ენა უნდა ჩაითვალოს მეგრელების დედა-ენათ, როგორც მეგრინი ანბანისა და საზოგადოთ ძირითადი ენა უველა ქართველებისა. ამ რა გაასი გვექონდა ჩვენ ერთომეორეს შეუდარა არ ურნალის თავის გარდა ასწავლით“!

გარდა ამისა შენიშვნის დამწერი ამბათ, ბს, რომ ვითომც ბატ. იანოვსკის ერთქვენი აქტის მასწავლებელთა კრების გარდა ასწერების გარდა ამხანაგების თაობაზე.

ზედამსწევე ახალ-სენაკის ნორმალის სასწავლებელისა — ბ. ლომინიშვ. 30 ნოემბრის, ახალ-სენაკი.

5 დეკემბ.

ბ. უთქვაზედი.

რუსეთი

რუსულს გაზეობებში დაბეჭდილია წარსული წლის ხაზინის შემოსავალისა და გამოსაცემაში, რომლიდამ რეალური და გამოსაცემასთან და მოსპობასთან, რადგან იმის მიზანი სიტყვით ის არ ერთი „უხელმძღვანელობა“ რიცხვში.

— როგორ თუ ზრას ზარპი? ჩემი ზრასი, გაკეირებით ვკითხე.

— ის გადავარდა წყალში თავის დასახრიბობათ სწორეთ იმ დროს, როგორც მე თქვენი სახლის წინ და ვარებოლი, და უყარაულებდი,

